

Hartkorn, ansættes Hartkornet ens, enten denne Td. Land ejes af en Husmand eller en Godsejer; men dersom vi vurderer den samme Td. Land til Ejendomsskyld, faar den samme Td. Land en betydelig større Værdi, hvis den ejes af en Husmand. Det er dette Plus, som den mindre Ejendom saa vidt mulig skal befries for, derfor ere disse Fradrag absolut nødvendige.

Det ærede Medlem fandt ogsaa paa andre Punkter Ulighed i Forholdet mellem Købstadejendomme og Landejendomme. Jeg vil mindt det ærede Medlem om, at af § 6 indeholde de første to Stykker særlige Begunstigelsesregler for Købstadejendommene, og saa bliver dernæst føjet til ved Ændringsforslag Nr. 20 den Bestemmelse, at de Fradragregler, som der her er Tale om, gælde ens for By og Land, idet det nemlig stadig har været vor Opgave, saa vidt det har været os muligt, paa alle Punkter at stille By og Land ens. Den røde Traad i vore Forhandlinger om Skattelovene har været ikke at gøre nogen Forskel mellem By og Land.

Det ærede Medlem ankede ogsaa over den Bestemmelse i § 14, der omtales i Ændringsforslaget Nr. 34. Han saa deri en skjult Tanke om, at Amtstuerne skulde ophæves. Jeg har ikke med et eneste Ord — saa vidt jeg ved — i Udvalget talt om Amtstuerne Ophævelse, jeg har end ikke beskæftiget mig i fjerneste Maade med den Tanke. Det ærede Medlem tager derfor fejl, naar han deri ser en skjult Hensigt, det er vor Opgave at holde hele dette Spørgsmaal uden for denne Sag, og naar andre ærede Medlemmer ville drage det Spørgsmaal om Amtstuerne ind under denne Sag, sig vi, det er der ikke Spor af Grund til.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) beskæftigede sig en hel Del med § 6 og fremkom med en Del Udtalelser, som vi for Resten have hørt fra det ærede Medlem før. Der er en Bemærkning, jeg vil gøre over for det ærede kongevalgte Medlem. Han sagde, at 3,000 er mere end 2,000. Deri har det ærede Medlem Ret, det kan ikke bestrides. Men det ærede Medlem sagde endvidere, at naar altsaa det Mindretal, hvortil han hører, foreslaar, at alle Ejendomme under 3,000 Kr. skulde være fri, er det en større Begunstigelse, end naar Flertallet foreslaar, at de under 2,000 Kr. skulde være fri. Men det er en stor Misforstaaelse. Thi vi foreslaa ogsaa et Fradrag for alle Ejendomme fra 2,000 Kr. op til en vis Grænse, hvorimod det ærede Mindretal slet intet Fra-

drag foreslaar for Ejendomme over 3,000 Kr. Det siger kort og godt, at alle Ejendomme under 3,000 Kr. ere fri. At det for øvrigt strider mod deres Princip om, at Værdi er Værdi, skal jeg lade ligge. Der foreslaas altsaa ikke noget Afdrag for Ejendomme over 3,000 Kr.; naar en Ejendom er vurderet f. Eks. til 3,100 Kr., saa skal den svare fuld Skat, og naar Statsejendomsskylden og den kommunale Ejendomsskyld komme til at andrage 4 a 5 pCt., hvad der godt kan være sandsynligt i mange Kommuner i Fremtiden, vil en Ejendom paa 3,100 Kr. komme til at svare ikke saa ganske lidt, hvorimod den paa 3,000 Kr. ikke kommer til at svare noget. Vi foreslaa derimod visse rimelige Fradrag op til en vis Grænse. Vi have ønsket at gaa højere op med denne Grænse, men det er ikke lykkedes os at opnaa Enighed derom i Udvalget.

Til den højtærede Finansministers Udtalelser vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg er enig med Finansministeren i hans Udtalelser om Bornholm og andre Egne af Landet, hvor der kunde være Tale om, at der er Levninger af gamle, faste Afgifter til Staten, som kunde have Karakteren af Statsskatter. Jeg er enig med ham i, at Meningen med Forslaget er, at vi vente, at Finansministeren skal foretage en saadan Undersøgelse i Sommer, saaledes at der kan komme til at foreligge et Lovforslag i den kommende Rigsdagssamling. Jeg er ogsaa enig med ham i den Betragtning, at det vil i saare mange Tilfælde blive vanskeligt at drage Skellet mellem, hvad der er Arvefæsteafgifter, hvad der er Statsskatter, og hvad der er Tiender. Det vil i mange Tilfælde kun kunne afgøres ved et Skøn, men naar dette Skøn træffes saa godt, som det overhovedet er muligt, er det alt, hvad man kan forlange. For øvrigt foreligger der allerede ret udførlige Oplysninger for os fra Kontorchef Hjort-Lorenzen, saa vidt jeg husker — jeg tror, de foreligger for alle Medlemmer i dette Ting, i alt Fald have de foreligget for Udvalgets Medlemmer — hvor der fastslaas, at de og de Afgifter maa betragtes som virkelige Statsskatter. Saa vidt er man dog altsaa naaet i denne Undersøgelse, men vi have anset det for nødvendigt at faa Klarhed over det, ikke blot af Hensyn til Bornholm, men ogsaa af Hensyn til andre Egne af Landet, f. Eks. Ærø og visse Egne af Nordsjælland, idet vi gaa ud fra, at det ikke gaar an at ophæve alle faste Skatter for hele Landet og afløse Tiende-